

BINNENGEKOMEN

TEAM DOCUMENTSERVICES

D.D. 01-03-2018

No. 2018-06735 (Ruimte)

No. 2018-06737 (Raad)

Comité Omwonenden Begraafplaats
Neptunushof 32, 6215XV Maastricht

Maastricht, 1 maart 2018
Betreft: herdenkingsbos/Trichterbaan

Aan
de heer J.J.M. Aarts
Waarnemend portefeuillehouder voor de plannen met de begraafplaats
Tongerseweg

Geachte heer Aarts,

Vrijdagochtend 23 februari jl. jongstleden had u met één van onze leden van het comité nog even een ontmoeting op de Trichterbaan, waar u samen met uw ambtenaren de situatie in ogenschouw nam. Dit naar aanleiding van de Stadsronde d.d. 20 februari 2018.

U bewonderde de prachtige, karakteristieke haag die tussen de begraafplaats en de Trichterbaan groeit, en u toonde uw bezorgdheid voor de fietsende schooljeugd uit Wolder en Daalhof-Zuid. Als de plannen in deze vorm worden gerealiseerd, moet zij in de toekomst in de drukke ochtendspits vanaf de de hoek met de Neptunushof over de Planetenhof richting Javastraat fietsen om de scholen aan de Dr. Bakstraat (Bonnefantencollege) te bereiken.

De gemarkeerde fietsstroken op de wijkontsluitende Planetenhof zijn smal, en op de grijze strook voor het gemotoriseerde verkeer kunnen twee elkaar tegemoetkomende auto's elkaar niet passeren zonder met hun rechter wielen over de fietsstroken te rijden. Met name in de winter, in het (schemer)donker, zou dat voor de fietsende schooljeugd een ronduit gevaarlijke situatie zijn.

In uw bezorgdheid lanceerde u de gedachte om vanaf de televisietoren om het woonwagenkampje heen een fietspad aan te leggen dat halverwege de

Planetenhof een aansluiting krijgt. Wij waarderen uw bezorgdheid, en voor de fietsende schooljeugd zou het een hele verbetering zijn in vergelijking met de plannen die nu voorliggen.

Echter, het is een vrij dure oplossing, want op de kleigrond van de akker kun je niet zomaar een fietspad aanleggen. Daar moet een dikke fundering onder. Ten tweede betwijfelen wij of de kampbewoners er gelukkig mee zouden zijn als 's morgens in alle vroegte de groepjes schooljeugd zo dicht langs hun woonwagens fietsen. Want die jongens en meisjes hebben geen plezier op hun mond geplakt.

De goedkoopste oplossing, die ook voor de fietsveiligheid het meest effectief is, is om de Trichterbaan te handhaven als openbare weg. Dat is de Trichterbaan al sinds de Romeinse tijd.

Getuigt het niet een beetje van bureaucratische arrogantie om aan die bijna tweeduizend jaar oude traditie een eind te willen maken? En dat alleen omdat de ontwerpers niet van de historische kenmerken van het landschap willen uitgaan, maar strikt willen vasthouden aan hun eigen abstracte ontwerpmatrixen?

Uw ambtenaar Erik Kaptein wuifde de mooiste en goedkoopste oplossing in de stadsronde van 20 februari meteen weg met het argument dat nergens in Nederland een openbare weg tussen een begraafplaats en een herdenkingsbos loopt.

Dat is natuurlijk maar een halve waarheid.

Want begraafplaatsen waar traditionele grafperken en een herdenkingsbos binnen één en dezelfde begraafplaatsomheining liggen omsloten, zijn in ons land ook niet of nauwelijks te vinden.

En als er al eentje te vinden is, moet Maastricht dat dan klakkeloos navolgen? Wij zijn een stad met een Romeinse geschiedenis. Dat mogen we toch koesteren met een oplossing die recht doet aan ons verleden.

Ons voorstel: Een begraafplaats van Napoleontische oorsprong en daarnaast een eenentwintigste eeuws herdenkingsbos, gescheiden door een weg van Romeinse oorsprong, met een oude haag aan de kant van de begraafplaats en een hek aan de kant van het bos, maar met elkaar verbonden door twee tegenover elkaar liggende poortjes aan de Trichterbaan. Die poortjes kunnen worden gesloten volgens de sluitingstijden van de begraafplaats. De Trichterbaan blijft dan een openbare weg. Hiermee wordt het historische en groene aspect gecombineerd met het toevoegen van een hedendaagse herdenkingsbehoefte. En de fietsende schooljeugd behoudt ook in de ochtendspits haar veilige fietsroute naar de scholen.

Voordeel is ook dat het onderhoud van de Trichterbaan dan buiten de exploitatie van de begraafplaats valt. Want vergis je niet, onder dat onooglijke plakje asfalt ligt historisch materiaal van een kleine tweeduizend jaar

geschiedenis. Dat mag je met een begraafplaatsbuldozertje niet zomaar even weg schoffelen.

Ons comité wenst u veel sterkte met de verdere besluitvorming.

Met vriendelijke groet,

Noël Claessens
Henriëtte Herben
Joost Nijssen
Henk Koning